

Podsumowanie webinaru:

Kreowanie sytuacji edukacyjnej - Piotr Piasecki i goście (21 kwietnia 2022)

Prelegenci:

Piotr Piasecki - Przewodniczący Sektorowej Rady ds. Kompetencji Sektora Usług Rozwojowych

Jacek Jakubowski – Superwizor grupy TROP, trener, coach

Monika Mardas-Brzezińska – Trenerka, innowatorka

Oktawia Gorzeńska – Edukatorka, Akademia Przywództwa Edukacyjnego, OEES EduLab

Magda Jelonek – Socjolożka, ekspertka ds. metodologii badań i analiz, OEES EduLab

Cezary Krawczyński – Edukator

21 kwietnia odbyło się spotkanie organizowane przez Sektorową Radę ds. Kompetencji Sektora Usług Rozwojowych we współpracy z think tankiem Open Eyes Economy i platformą OEES EduLab. Tematem dyskusji uczestników był fenomen edukacji; wspólnie zastanawiali się nad tym, jak należy kształcić młodych ludzi, oraz w jaki sposób powinien zostać zmieniony system. Rozmowa rozwinęła się później w kierunku strategii biznesowych.

Jako pierwszy zajął głos **Piotr Piasecki**, dokonując przeglądu metod edukacji. Stwierdził, że najbardziej efektywne jest patrzeć na człowieka jako na całość. Z jego obserwacji wynika, że obecnie najbardziej cenione są kompetencje miękkie i możliwość szybkiego uczenia się. Zwrócił uwagę na to, że w porównaniu z testowaniem w celu zaliczenia, bardziej wartościowe jest testowanie w celu uczenia się. Piotr przedstawił 5 zestawów efektów uczenia się, wskazując, na czym polega rola edukatora w każdym z nich.

Jacek Jakubowski podszedł do problemu od strony bardziej praktycznej. Stwierdził, że najtrudniej jest uczyć się z wykładu, zaś najbardziej konstruktywne jest wykorzystywanie wiedzy w praktyce. Poza tym mózg uczy się cały czas, nie tylko w sztucznie zaaranżowanych sytuacjach edukacyjnych. Jacek wyraził odważną tezę, że nastąpiła zmiana paradygmatu nie tylko edukacyjnego, a wręcz cywilizacyjnego: po raz pierwszy w dziejach ludzkości empatia, współpraca, partnerstwo i wzajemna uważność są użyteczne w biznesie, a wyzysk stał się przeżytkiem. Jego zdaniem jedynie uwzględnienie umiejętności wszystkich osób należących do zespołu ma sens. Jeśli pracodawca będzie występował z pozycji władzy i autorytetu, jego biznes tylko na tym straci.

Magdalena Jelonek poruszyła wiele wątków, m. in. zastanowiła się, czy osobowość może być zasobem w biznesie. Ważną część jej wystąpienia stanowiła refleksja nad właściwym kształceniem ludzi młodych. Stwierdziła, że pierwszy krok w edukacji polega na przekazaniu pewnych wzorców, a w dalszej kolejności nauczyciel powinien przedstawić uczniom narzędzia służące do podważania tego, co przyswoili. Magda pracuje na uczelni i świadome testowanie wzorców przez swoich studentów uważa za sukces pedagoga.

Oktawia Gorzeńska poddała krytyce system edukacji, twierdząc, że obecnie jego głównym zadaniem jest rozliczanie szkół, a ważniejsze powinno być wzmacnianie młodego człowieka. Dopóki żyjemy w świecie rankingów, dotarcie do ucznia jest wręcz niemożliwe. Zwróciła uwagę na to, że chcemy zmieniać system, a nie włączamy do dyskusji samych pedagogów. Problem leży również w tym, że edukatorzy polegają na przestarzałych rozwiązaniach i nie są świadomi istnienia bardziej nowoczesnych narzędzi.

Monika Mardas-Brzezińska rozpoczęła swoje wystąpienie od poinformowania, że prowadzi inkubator innowacji społecznych w obszarze edukacji, który, jej zdaniem, zaczął już przenikać do systemu. Projekt wcześniej koncentrował się na osobach dorosłych, a teraz organizatorzy zaczynają brać pod uwagę także dzieci i młodzież. Monika stwierdziła, że edukatorem może być każdy, kto ma dojrzałość, żeby uczyć. Pozostaje jednak pytanie: jak robić to skutecznie? Jakie argumenty mogą przekonać nas wszystkich? Według niej jest dużo nauczycieli z pasją, jednak niewiele są oni w stanie działać w obliczu wadliwego systemu. Należy zastanowić się, jakie warunki byłyby najbardziej optymalne dla efektywnej edukacji?

Cezary Krawczyński zaprezentował odmienny punkt widzenia. Uważa on, że system tworzą ludzie, a nie urzędy, zresztą warunki nauczania w polskich szkołach zmieniały się w ciągu kilkudziesięciu lat parokrotnie. Modernizacja kształcenia zawodowego dokonuje się dopiero od niedawna; wcześniej praktyczna edukacja była zaniechana. Cezary zauważył, że w Polsce istnieją obecnie 22 zakłady doskonalenia zawodowego, jak wynika z najnowszego raportu.

Pod koniec spotkania nastąpiła dyskusja. Dobrze podsumował ją **Jacek Jakubowski**, zapraszając wszystkich na Festiwal Empatii, w którym uczestniczą osoby wykonujące różne zawody; odmiennosc perspektyw powoduje, że mogą się od siebie wiele nauczyć, a następnie stworzyć wspólną przestrzeń, gdzie będą się zastanawiać, jak wprowadzać w życie innowacje. Z pewnością polski system edukacji jest kwestią bardzo złożoną, a debaty na ten temat budzą wiele emocji i kontrowersji. Wydaje się, że kluczowa jest tutaj rola pedagoga, nie może on jednak działać w próżni; potrzebuje adekwatnych narzędzi. Poza tym powinniśmy postawić na inicjatywy interdyscyplinarne, które skupiają fachowców z różnych dziedzin, takie jak Festiwal Empatii. Zyskają na tym zarówno szkoły i uczelnie, jak i projekty biznesowe.

Serdecznie zachęcamy do obejrzenia całej transmisji z wydarzenia!

<https://www.youtube.com/watch?v=bZIMtqtXex0>

Autorka: Marta Pawlikowska